

den samlede Sum. Naar der nu staar i § 11, at for de Embeders Vedkommende, som i Følge Lønningsloven ere bestemte til Inddragelse, træder Loven først i Kraft ved Embedsledighed, mener jeg, at deraf følger, at Lønningsloven for disse 4 Lærere, hvis Pladser ere bestemte til Inddragelse, og som skulle lønnes af den samlede Sum, først træder i Kraft ved Embedsledighed. Det hedder videre: „De i saadanne Embeder nu Ansatte lønnes som hidtil, navnlig ogsaa med de saa dem hidtil beregnede Alderstillæg“, og ser man nu efter i Loven af 1857, vil man finde, at disse Lærere lønnes som Adjunkter ved de lærde Skoler. Jeg kan derfor ikke finde, at det kan være ringeste Tvivl underkastet, at disse Lærere ere berettigede til at lønnes efter de ældre Lønningsbestemmelser, under hvilke de befandt sig, inden Loven af 1871 udkom. — Angaaende Seminarierne findes der et Vndringsforslag under Nr. 79, som gaar ud paa, at i det Mindste Halvdelen af Understøttelsen til Seminarielever skal anvendes til Elever, der uddanne sig ved private Seminarier. Dertil kan jeg virkelig ikke finde den mindste Grund. Der er Grund til at understøtte Elever ved de offentlige Seminarier, men jeg kan virkelig ikke se, at der er den samme Grund til at understøtte de Elever, der søge Privatseminarierne. Smidlertid er man tilbøjere gaaet ind paa at give dem indtil 2,000 Kr., men nu at gaa videre kan jeg ikke tro, at man virkelig vil; jeg kan ikke finde nogen Anledning dertil. I Forbindelse hermed gjorde et æret Medlem fra Svendborg (G. Petersen) nogle Bemærkninger om Seminariernes Bekjendtgørelser. Det ærede Medlem henvendte dem til mig og fordrede, at jeg skulde læse Bekjendtgørelserne i alle Aviser og passe paa, hvorledes hvert enkelt Seminarium offentliggjør eller ikke offentliggjør, hvad der vedrører Seminarieret. Jeg skal have det i Grindring, skjønt jeg venten en Bebreidelse for, at jeg overlægger Ministeriet med unyttige Ting, medens Kræfterne ved en hensigtsmæssig Decentralisation kunde anvendes andre Steder paa en langt heldigere Maade. — Bevillingen til Organiststolen i Staarup antager jeg vil blive gioen. Jeg beklager, at jeg ikke havde den Sum, hvorom der her er Tale, til Raadighed, da Bygningen blev opført, thi da kunde Pengene have været til langt mere Nytte, end de kunne være nu. — Jeg kommer dernæst til de Vndringsforslag, som vedrøre § 26. Jeg har foreslaaet, at der skulde bevilges et Belsøb af 2,000 Kr. til Anvendelse til en Kommission, som skulde undersøge Forholdene ved de færlige Fonds, der ere opførte paa Finantsloven. Ærede Medlemmer ville have i Grindring, at man i mange Aar har talt om en saadan Undersøgelse, at man gnavent har yttret Misnøje med, at Kultusministeren ikke gjorde Noget i den Retning, og for at give disse Udtalelser et større Eftertryk har man slaaet paa, at man nok kom til selv at nedsette en parlamen-

tariff Kommission, for at den kunde tage Sagen i sin Haand. Ifjor tiltraadte det Finantsudvalg, som Landstinget havde nedsat, den Betragtning, at det vilde være ganske heldigt, om en Kommission undersøgte disse Stiftelsers Forhold; jeg har nu i Aar foreslaaet et Belsøb opført dertil, og saa, ja, saa vil man ingen Undersøgelse, eller man ønsker mig en god Fornøjelse, naar jeg vil lade den foretage, men man vil ikke give en Skilling dertil. Det er klart, at det, naar Kommissionen skal være nogenlunde alsidig sammensat, ikke vil være muligt alene at holde sig til Mænd, der opholde sig i Kjøbenhavn, men dersom jeg ikke kan give noget Bidrag til Diæter og Rejseomkostninger, maa jeg holde mig til Mænd i Kjøbenhavn. Efter det imidlertid, holder jeg mig ubestændende til Saadanne, vil man paa Forhaand vide, at Kommissionsbetænkningen ikke er Noget værd. Jeg tror, at man vil give mig Ret i, at det vil forholde sig saa, og den Anvisning, man giver mig til paa egen Haand at skaffe en Kommission tilveie, agter jeg altsaa for Intet. Vil man virkelig have Sagen undersøgt, og er man, som den ærede Ordfører udtrykker sig, vel fornøjet med, at jeg vil lade den undersøge, maa man give et Belsøb til Undersøgelsen. — Vndringsforslaget under Nr. 114, der angaar det statistiske Værk, har været Gjenstand for en udførlig Omtale, og jeg haaber, at Belsøbet vil blive bevilget, da Forslaget derom finder Understøttelse fra saa forskellige Sider. Et Værk af denne Bestaffenhed faar naturligvis væsentlig sin Betydning ved de Navne, der bære det frem, og jeg følger mig overbevist om, at de to Navne, der fremtræde som Bærere for Forslaget, ville findes at indeholde en god Garanti for, at Værket vil komme til at svare til sin Hensigt. I det jeg saaledes udtaler mig for Ønskeligheden af, at vi faae et saadant Værk, kan jeg dog paa den anden Side meget godt sætte mig ind i de Betænkeligheder, som et æret Medlem fra Skanderborg (Bajer) udtalte med Hensyn til statistiske Oplysningers Benyttelse; thi jeg er enig med ham i, at man ikke kan have med besværligere Memneser at gjøre end dem, der møde til en Forhandling, proppede lige til Halsen med statistiske Data, som de selv ikke have forstaaet, og som de ikke evne at gjøre nogen rigtig Anvendelse af. Det er et overmaade besværligt Folk at have at gjøre med, og jeg vil haabe, at vi ikke maa faae mange af den Slags ved Hjælp af et saadant Værk, men at det maa indeholde en hensigtsmæssig Veiledning, ikke blot til at lære de tørre statistiske Data at kjende, men ogsaa til en hensigtsmæssig Benyttelse af disse Data. Dermed skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse. — Ved Vndringsforslaget under Nr. 115 tror jeg ikke, jeg behøver nærmere at dvele. Det er oprindeligt stillet af mig paa et andet Sted, og den Tiltrædelse, det der har fundet fra Udvalgets Side, ligesom den Ubefaling, den ærede Ordfører idag har givet